Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31247
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

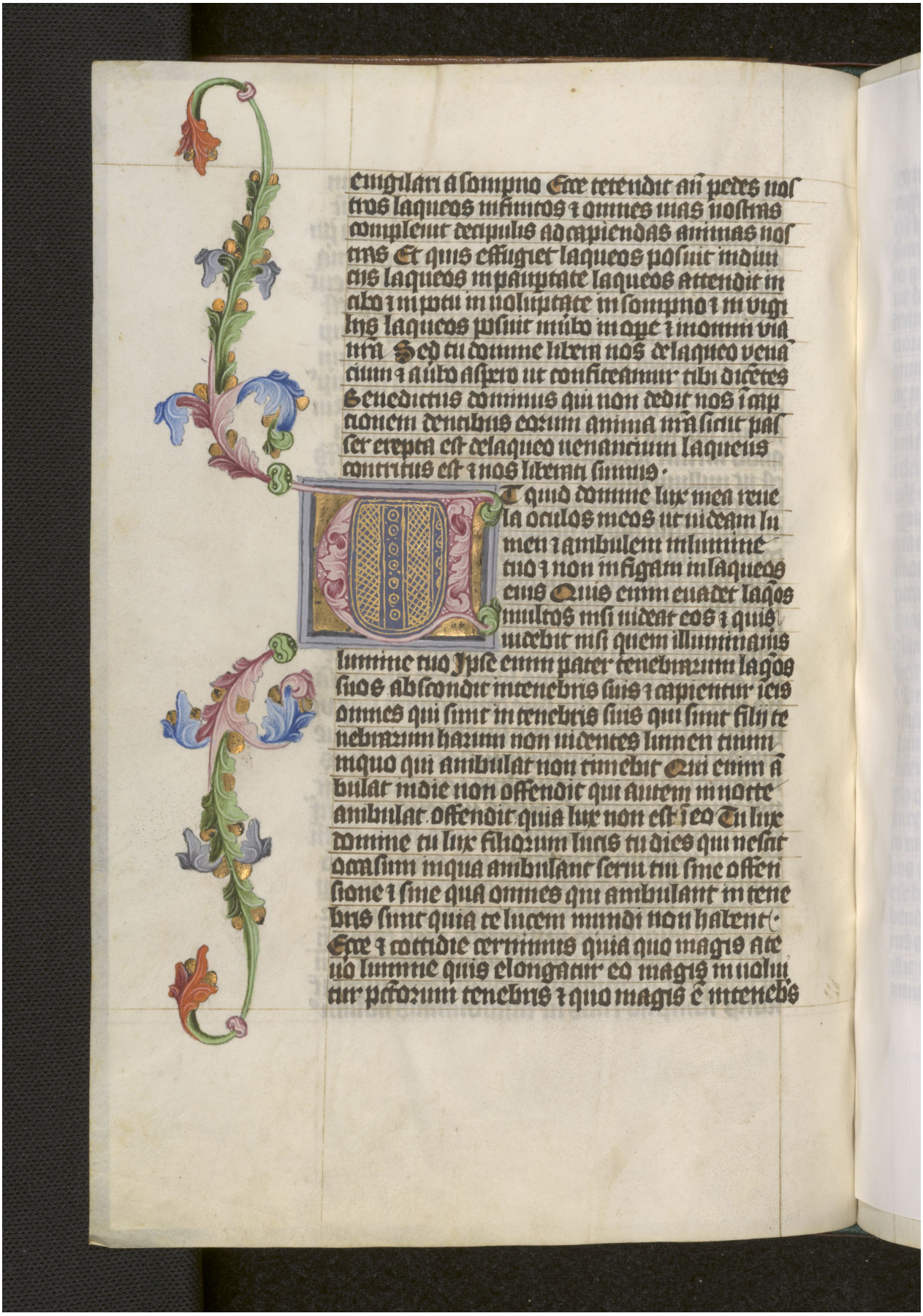

Ecce tetendit an̄ pedes nos
tros laqueos infinitos ⁊ omnes uias nostras
compleuit decipulis ad capiendas animas nos
tras Et quis effugiet laqueos posuit indiui
ciis laqueos in paupertate laqueos attendit in
cibo ⁊ in potu in uoluptate in sompno ⁊ in vigi
liis laqueos posuit in uerbo in ope ⁊ in omni via
nr̄a Sed tu domine libera nos de laqueo uena
cium ⁊ a uerbo aspero ut confiteamur tibi dicētes
Benedictus dominus qui non dedit nos ī cap
tionem dentibus eorum anima nr̄a sicut pas
ser erepta est de laqueo uenancium laqueus
contritus est ⁊ nos liberati sumus.

Et quid domine lux mea reue
la oculos meos ut uideam lu
men ⁊ ambulem in lumine
tuo ⁊ non infigam in laqueos
eius Quis enim euadet laq̄os
multos nisi uideat eos ⁊ quis
uidebit nisi quem illuminaueris
lumine tuo Ipse enim pater tenebrarum laq̄os
suos abscondit in tenebris suis ⁊ capientur ī eis
omnes qui sunt in tenebris suis qui sunt filij te
nebrarum harum non uidentes lumen tuum
in quo qui ambulat non timebit Qui enim ā
bulat in die non offendit qui autem in nocte
ambulat offendit quia lux non est ī eo Tu lux
domine tu lux filiorum lucis tu dies qui nescit
occasum in qua ambulant serui tui sine offen
sione ⁊ sine qua omnes qui ambulant in tene
bris sunt quia te lucem mundi non habent.
Ecce ⁊ cottidie cernimus quia quo magis a te
uero lumine quis elongatur eo magis in uolui
tur pctorum tenebris ⁊ quo magis ē in tenebris